

Välkommen nya blommor!

(Hufvudstadsbladet 21.11.2005)

Nya växter alieneras och Harry Helmisaari kräver att de utrotas (9.11). Var finns basen för denna rasdiskriminering? Kanske står den i statuterna - men inte i naturens lagar.

I Finland finns inte en enda endemisk kärlväxtart. Alla är vi nykomlingar efter istiden

Jätteflokkan bränner huden lömskt och ska utan vidare utplånas. Orsaken behöver inte vara att stoppa evolutionen - i den förändrande världen.

Främlingen fåret mobiliseras att bevara ett artificiellt ekosystem (landsortsmiljö) mot naturen. Och utländska kattdjur befrias i naturen (där de gallrar flygekorrar och näktergalar) vid miljöutskottsordförandens sommarstuga och denne prisas därför som en verklig djurvän i magasinet Animalia.

Enligt internationella erfarenheter är bara 1-2 procent av de nya växtarterna till någon nackdel. Den stora majoriteten av dessa har bara berikat den lokala floran.

På 1980-talet presenterade en skotsk guide med stolthet en härlig ny blomma, som hade nyligen anlant till Skottland. Det var ett par pryda mjölkörter (rallarros, *Chamaenerion angustifolium*) som lyste vid vägsidorna.

Många av våra blomster har anlant till Finland genom mänsklig verksamhet. Kustängarnas prydnad, kärringtand *Lotus corniculatus* kom med segelfartyg bland barlastjorden för århundraden sedan. De militära lastdjurens foder hade med sig frön av den ståtliga rysskålen *Bunias orientalis* och den trevliga narrsenapen *Hirschfeldia incana*.

Buskmåran *Galium mollugo* färdades här längs järnvägarnas kanter för några årtionden sedan och mötte ängarnas gulmåra *Galium verum*. De korsas lätt och producerar nya typer av intressanta genotyper med olika kombinationer av färg, doft, yppighet och ekologiska fordran. Dessa testas av det naturliga urvalet för att finna bredare adaptation i kulturbiotopen.

Tidigare skrev en ämbetsman vid Finlands miljöcentral (SYKE) i Helsingin Sanomat att 400 år är gränsen för härkomst. Växtarter som kom före detta är "inhemska" medan yngre nykomlingar ska vara "främmande".

Tesen har ingen biologisk idé. Någon magisk tidsgräns existerar inte heller i sociologin, om nu inte 30 år. "Naturen" tycks nämligen allestädes betyda den miljö som vi levde i under vår ungdomstid. Skogarna förintades vid Medelhavet för ett par årtusenden sedan, och man vill inte att ha dem tillbaka. "Naturen" anses där vara torra berg och taggiga buskar.

Den "främmande" skratmåsen motarbetades aggressivt ännu för några årtionden sedan i Finland. Nu skulle fågelbongarna redan skydda den eftersom populationen har normaliserats när de öppna soptipporna blev förbjudna i EU.

JUSSI TAMMISOLA

växtbiolog

Helsingfors